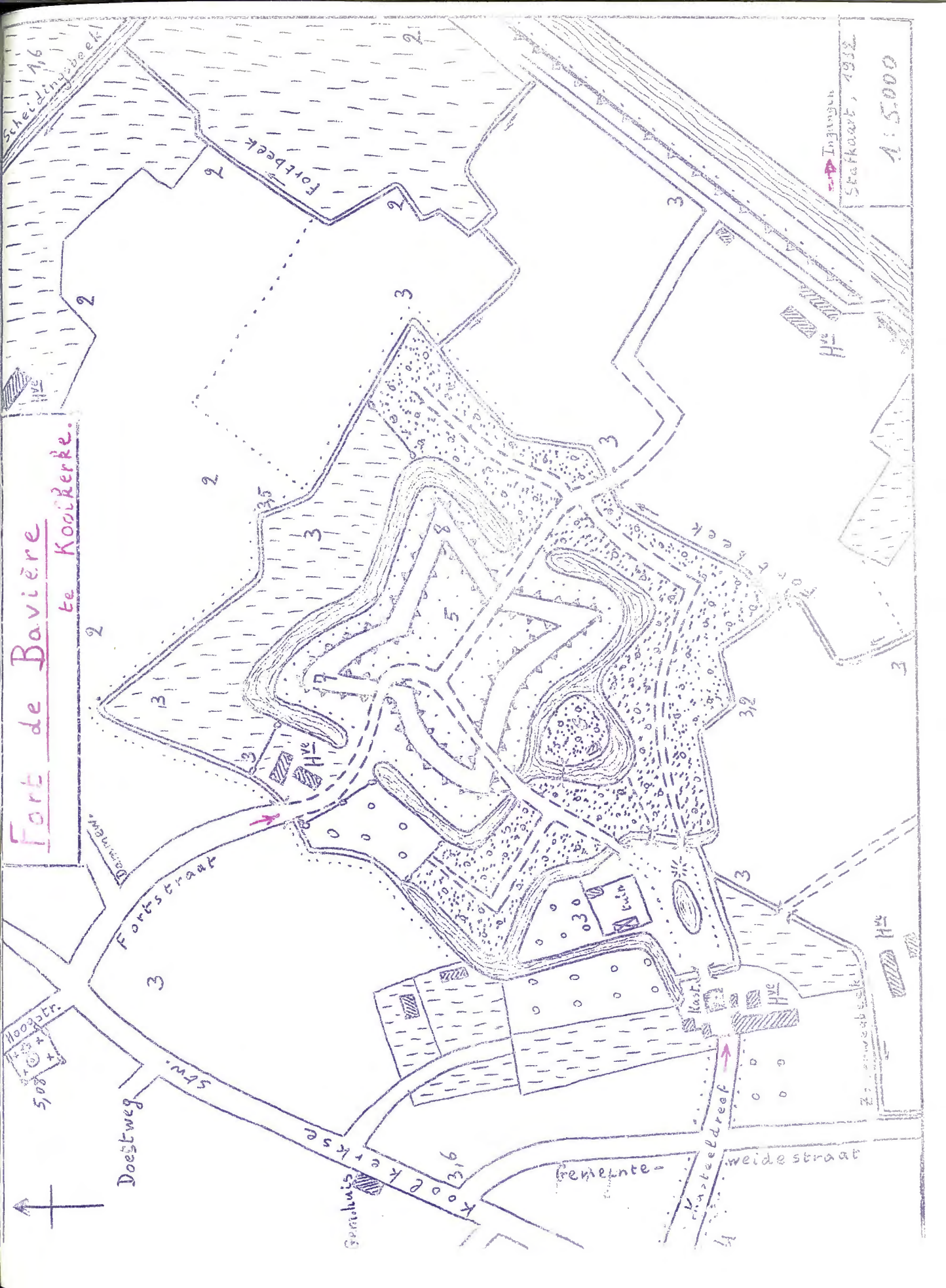

Fort de Bavière te Koerberke.

Ingangen
Stafkaart, 1912

1:5.000


```

::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::
":
":
": KORTE VERSLAGEN ":
":
":
::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

```

1. Koolkerke, Kasteel TEN BERGE, 30 juni 1963.

Als ge "Ten Berge" binnenstapt vindt ge recht voor u, op een balksleutel, in gouden letters W e l k o m ! Bij Baron van Caloen ligt dat toverwoord op zijn lippen, maar vooral in zijn hart.

Al wie die zondag met ons bij hem te gast was - en we waren met 90! - weet dat het echt zo is. Een gulhartiger en vriendelijker onthaal kan nergens voor een groep vreemden weggelegd zijn. We stonden er allemaal een beetje paf bij.

Het begon op de erekoer, waar de heer des huizes zowel als ons Lid Baron François, iedereen verwelkomden. De regen, de stortregen, joeg ons binnen. Eerst naar het rentmeestershuis. Daar kregen we een klein gedacht van de historische herinneringen op Ten Berge bewaard. De laatste verkoopakte van 't kasteel in 1484 aan de Familie Despars: want sedert 500 jaar werd het kasteel nooit meer verkocht. Een groot paneel met de Familie de Croeser in de 18e eeuw: zeven generaties lang woonde deze adellijke familie hier. Voorlopers van doodsbrieven en van huwelijksaankondigingen. Plans van Pathoeke en Rosière, kastelen verdwenen in het Boudewijnkanaal. En baron van Caloen die maar aan iedereen uitleg gaf en gulhartig vertelde.

De bezoekers bleven aangroeien ... en het bleef hard regenen. Daardoor misten wij een wandeling in het park en moesten wij allen samen in het Kasteel binnen: een echt kasteel en een waarachtige kasteelheer, beide met al de goede hoedanigheden die ge daarbij verwacht! Ik weet niet of er nog iemand kan gevonden worden die zo maar in zijn kasteel laat rondlopen en alles geredelijk voor hen ten toon stelt. Wat hebben we daar al niet bewonderd: schilderijen, porcelain, patakons voor "brood aan den arme", miniaturen, handschriften, souvenirs, kunstvoorwerpen allerhande. Wellicht is het voorzichtiger niet te zeggen wat en waar: we laten het dan ook uit hoffelijkheid voor onze vriendelijke gastheer. En bieden hem hier nog steeds onze beste dank.

De moedigsten, en dat waren er een 60 tal, trokken nog naar de hofde de Groene Poort, om er de heerlijke D u i v e n t o r e n uit de 17e eeuw te gaan bewonderen. De rest van de wandeling ... viel in 't water.

Broeder Gaëtan.